

שותים וודקה וקוראים תנ"ך

יותר טוב מגרי קופר

פודנים נתנו הפתעה גדולה — הצל
סרטימת יוצא מהכלל, שאפילו עשרה
היציקוקים לא היו מצליחים להפיק. הצל
הוא סיפור של אלימות, ריגול, גבורה, מחי
תרת, חבלה — ובעיקר: סיפור פסיכולוגי
ריאליסטי מעניין.

אם משהו סבור שהפולנים אינם יודעים
לקפוץ ממרכבות, לנהל תגרות אקדחים ולע
שות כל מה שעושה גארי קופר — הריהו
טועה. והם עושים זאת הרבה יותר טוב,
ויש גם הדבר הזה שקוראים לו תוכן. מי

מלאו אושר ורצו כולם מהר לכתוב על
הארותיקה השוודית החדשה.
בפעם הקודמת שהוצג קיץ אחד של אושר,
מת באולם אחד הצופים, שסבל מלחץ דם
גבוה. השנה לא מת איש, כי אולם יאקובסן
התבגרה.

איוב ובקבוק וודקה

ה צבא האיטלקי המוכה, שרביץ
באפס מעשה על זרי קוצים, החליט
להסתער על מוסקבה ולכבוש אותה בסערה.
אולם השלג המלאכותי, תוצרת אולפני צינה

מר יבליאנוב, האם יש בדעתכם להפיק
סרטים יחד עם ארצות המערב, כדוגמת ה
סרטים הצרפתי-איטלקיים?
בהחלט! והעניין נמצא בשלב ביצוע
מעשי. אנו עומדים בפני חתימת חוזה עם
כמה במאים בקנדה וצרפת, שיבואו אלינו
לביים סרטים באולפנים שלנו, עם שחקנים
משלנו.

מי הם הבמאים?

זאת לא אוכל לומר, בטרם נחתמו החו
זים. אך אנו בטוחים שהדבר יחול בקרוב
ויסייע לחילופי תרבות בין העמים.
שאלה אחרונה: מה עושים כיום גיבורי
הפואמה הפדגוגית?

קאראבאנוב מנהל בית-ספר גדול לילדים
ליד מוסקבה. ואדורוב — מהנדס.

הראיון תם. בטרם קמנו ללכת, שמענו
עול שבקרוב יוחל בייצור הסרט החדש, אף
הוא לפי מקרנקו, וגם בו ימלא יבליאנוב
את תפקיד המכתב.

הרע יצא לקאן

יפאנים הביאו סרט כה רע, מלא
סוסים דוהרים ופסיכולוגיה ופסיכואנ
ליזה של סוסים, ואיך להתגבר על מצב
רוח רע של סוסים לפני המירוץ — סרט
זול ומשעמם במתכונת אמריקאית. ומתוך
כבוד לסרטים הקודמים של יפאן, נשתוק.
נזכיר רק שמדי שנה בשנה מייצרים ביפאן

רוסים הביאו עמם שני סרטים
לקאן: את אנלי, שאני לא ראיתי (אבל
דסדמניה היפה רואים פה הרבה) ואת פואמה
פדגוגית, לפי ספרו המפורסם של מקרנקו.
מי שקרא את הספר, יתאכזב. הסרט אמנם
סימפטי אך איטי, גושש נאומים וכולו כעין
סרט דוקומנטרי אודות הספר. אין המאבק
האישי על גופו של כל נער באותה מושבת
נערים פרושים, שוכתה לתהילה. אין אותו
הרקע בו החליט לפתע הנער העבריין לה
ניח את עברו ולהתחיל בחיים חדשים. וחבל,
כי פואמות פדגוגיות כאלה הן שהפכו
את רוסיה למעצמה האדירה של היום.
המאבק החינוכי על גופו הנער התנהל, מן
הסתם, לא כמו בתיאטרון, ולא בנאומים
אל הקהל.

תרגום לרוסית

משלחת הרוסית, בראשותו של
וואסיליב (יוצרו של הסרט הנפלא
צ'פאייב) מתאכסנת, כמובן, בקרלטון. ה
רוסים נותנים ראיונות רק בבוקר, בין 9.00
ל-10.00. יבליאנוב, השחקן שגילם את דמותו
של מקרנקו בסרט (ולגמרי לא רע!) הוא
גב-הקומה מוצק, בעל ארשת חביבה, ובכלל
נראה כמו אחד משלנו, מוסיקי ההגנה.
מר יבליאנוב (דרך המתורגמן), כיצד הגעת
להיות שחקן קולנוע?
דרך התיאטרון. עוד בהיותי נער, בהרי

עלי האן וקים נובאק בקאן
אחת אחרי השניה

שקרא פעם את פרשת אופ, גדול הפרובוק
טורים שנודעו ארבעים, ימצא בו הקבלה
לדמותו של בסקופיק, "האיש ללא פרצוף",
הצל".
אני מקוה שהסרט יובא ארצה.

זוגות יוצרים

ה איטלקים פלשו לקאן. וטוריו דה
ה סיקה חמוד. הוא בא עם סרטו החדש —
הנג — יחד עם זבאטיני. הכוכבת היא גבי
ריאלה פאלטי; נערה חמודה שנבחרה מתוך
1000 מועמדות.
זבאטיני הוא אדם גדול ובלתי-ידוע. הוא
הרוח במפרשו של דה-סיקה, כשם שהיה
זאק פרבר הרוח לפרטיו של מרסל קארנה.
צריך פעם לדבר על התופעה המופלאה הזאת
של זוגות יוצרים באמנות הקולנוע. זבאטיני
הוא מחבר הסצינריו של גונבי האופניים.
הנט במילנו וכל שאר סרטי דה-סיקה.

ולסיוב החדשות, הרי...

ע לי האן עיין מסתובב עם קים נובאק.
אפשר לראותם כאן ורקדים כל רקודי קאן.
כולם כוכים על בטיסטה הדוגמנית. שהוא
בא אתה לפסטיבל וזנח אותה.

ציטה ברומא, עצר אותו והוא נאלץ לסגת.
וכל זה באשמת מי? באשמת קינג וידור.
לאלה שאינם יודעים — קינג וידור הוא
אחד מגאוני הבמאים בעולם, יוצרו של
הללויה. לאחר שנים רבות של אפס מעשה
בהוליווד נסע לאיטליה, ושם יצר את מלחמה
ושלום לפי טולסטוי, עם אודורי הפבורן, הנרי
פונדה והצבא האיטלקי.

קינג וידור הוא איש נעים, שקט ונראה
הרבה יותר כמו אדם מאשר כמו במאי —
כך, על כל פנים, אמר עליו אנדרה דה מישל,
במאי צרפת.

מסיבת העתונאים עם וידור היתה מאורע
בקאן, לכל שוחרי האמנות. בתשובה לש
אלתי סיפר כי הסרט יארך 3 וחצי שעות
והוא מורכב משני חלקים, עם הפסקה של
עשר דקות בין החלקים. לפנות את ההרורים
ופצועים משדות הקטל, כנראה.

חמש שנים ישב בקליפורניה והיפס סצי
נריו המתאים להפקה באיטליה, עד שמצא.
הוא מעדיף את איטליה על הוליווד. באי
טליה יש לו השראה, והוא מרגיש שיש
לו תרבות אמנותית. אני מאמין לו.

אחרי המסיבה ניגשתי אליו ושאלתי אם
היה מוכן ליצור סרט על נושא תנ"כי. הוא
חיך ואמר שהיה רוצה מאוד ליצור סרט
על איוב. במשרד העתונות היה תנ"ך בצר
פתית. גרנו אותו למשרד ושם קראנו בקול
רם כמה פרקים מאיוב. משהו הביא חוקה.
אבל לא היו כוסות. קינג וידור, גבר רציני
המתקרב ל-60, טתה מהבקבוק וידו השניה
מחזקת בתנ"ך. צלמים לא נכחו.
לחיי איוב!

דה-סיקה (עומד) וגבריאלה פאלטי ב"הנג"
אחת מתוך אלף

400 סרטים, 399 מהם כשביל יפאן
אחד טוב כשביל העולם. השנה שלחו כפי
הנראה אחד מה-399.

אבל הבחורה הכי יפה שרואים בקאן היא
יפאנית, עם פרצוף אירופי קצת יתר על
המידה ובעל הבעה טפשית במקצת. מה
שמעיד על הרמה של קאן השנה.

ארוטיקה זה ארוטיקה

ה שוודים הביאו סרט אירוטי מופת.
ה עם אולה יקובסן (קיץ אחד של אושר).
וכשאני אומר אירוטי, אני מתכוון לזה.
הדבר היחידי שלא הראו הוא צילום רנטגן
של המתרחש בגופם של הנאהבים. אך אין
דבר, זה יבוא בפעם הבאה. המבקרים הת

האורל, רציתי להיות שחקן. לפני 25 שנים
הופעתי בפעם הראשונה, בעיר מולדתי, ומיד
לאחר מכן הועברתי לתיאטרון על שם
וכטגנוב, במוסקבה. לאחר זאת התחלתי
להופיע בסרטים, הראשון בהם שלושה בסירה
(לא לפי גירום).
האם צילמתם את הסרט בחוזה על שם
גורקי?
לא-אי אפשר היה. המושבה נהרסה כליל
במלחמה. אבל השתדלנו לתת את האווירה.
עורה לנו בכך אשתו של מקרנקו.
האם השתתף בסרט משהו מגיבורי ה
עלילה?
שכחת שגיבורי הספר הם עתה אנשים
בני גילי, אם לא מבוגרים ממני!
במרכז: שחקן ג'ורג' ליטטוצי.